

SZEGEDI EGYETEM

A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM, ORVOSÉGYETEM ÉS A PEDAGÓGIAI FŐISKOLA LAPJA

I. évfolyam 8. szám

1953 május 11

Ára 40 fillér

Fokozott munkával készülünk a választásra

A választás előtti hetek munkatempója az igazolja, hogy nemcsak üzemünk, gyáraink, tszcs-ink, boltjaink, hanem egyéb intézményeknél is fokozottabb a munkaközpont. A szocializmus építő pártunk irányelveit, magukévé tevő választóink megértették a Népfront felhívását. Tudják hol a helyük, hová kell szavazniuk, ha azt akarják, hogy második öt éves tervünk során felépítsük hazánkban a szocializmust, megvédhessük békénket.

A DISZ a vezetőségi gyűlésen, a tanári kar a tanácsülésen megbeszélte a főfeladatokat. A marxizmus, az orosz nyelvi oktatás eredményeinek fokozása, a tanulmányi színvonal emelése a fő célunk. E célok megvalósításáért a DISZ eddigi munkájának megújításával harcol. Felajánlások születtek, amelyek a gyengébb hallgatók segítségével, jobb nevelői munkában, a tanulóparók átszervezésében, konzultációkon való pontos megjelölésben, az újság rendszeres olvasásában, a szemléltetőmunka való áttekintésében nyilvánul meg.

A politikai órákon sok szó esik a választásokról. Minden hallgató világosan látja a múlt rendszerbeli és a mai képviselőválasztás közötti különbséget. Sok személyes élmény hangzik el a politikai kör vezető tanárok, de az idősebb hallgatók részéről is a múlt választásokról. Megvitatják az első öt éves tervünk eddigi eredményeit, látják a jövő távlatát is második öt éves tervünkön keresztül. Boldogok, hogy ők is szavazhatnak. Nemcsak szavazataik leadásával, hanem az eddigéig jobb munkával akarják bebizonyítani, hogy érdemesek erre. Főfeladatuk az, hogy véget vessenek a közömbösségnek, a gondatlanságnak, a nemtörődömégnek, emeljék jobb tanulmányaikkal a tanulmányi színvonalat, fokozzák az államvizsgákra való alapos felkészülést.

Malenkov elvtárs XIX. pártkongresszuson elhangzott szavainak szem előtt tartásával megvitatuk eddigi munkánkat, hogy május 17-ig az észlelt hiányosságokat kiküszöbölhessük: „Bátran és határozottan tájuk fel munkánk gyengeségeit, hogy megszüntethessük annak gyengeségeit... Nagyobb teret biztosítsunk az önkritikának... Növeljük valamennyi intézmény vezetőinek egyéni felelősségét a hozott határozatok ellenőrzésében.” Tudjuk jól, hogy munkánk eredményeinek fokozásához a Főiskola minden dolgozójának

még szorosabbra kell fűznie kapcsolatait a párttal, fokoznia kell munkáját szakszervezeti és a DISZ alapszervezetünknek. Ennek érdekében az állami vezetés a jövőben a DISZ-titkárt is bevonja a párttitkárré és a szakszervezeti elnökkel folytatott ifjúsági értekezésekre. Május 17-ig tanácsülésen tudatosítjuk a párt és a szakszervezeti munka nagy jelentőségét az oktató-nevelői munkánkban. Az ellenőrzés fokozása az igazgató és a tanszékvezetők részéről a tan. személyzet munkájának fokozása és ugyanakkor az egész tanszék személyzet ellenőrző munkájának alaposabbá tétele a hallgatók munkája felett a főfeladatunk. Ezzel is a tanulmányi színvonalat javítjuk.

A vizsgabizottság tagjai május 17-ig minden tanszékét meglátogatnak, megvizsgálják az államvizsgákra való előkészületek módját. Tapasztalataikat még a választások előtt megbeszéljük és fokozott segítséget adnak ezen a téren az egyes nevelőknek.

Van olyan tanszékünk is, melynek dolgozóit a már fent említetté-
ken kívül felajánlották május 17-
ére az orosz nyelvvel való rendszeres foglalkozást is. Ezzel azt a célt akarják szolgálni, hogy orosznyelvi tudásuk oda fejlődjön, hogy szakirodalmat eredetiben is olvashassanak.

Tudjuk jól, hogy a főiskolán folyó tanárképzés egyik legnagyobb hibája, hogy az általános iskola szempontjait az oktató nevelő munkában nem érvényesülnek kellőképpen. Ezért elhatároztuk, hogy mind a szakfolyóirat, mind a pedagógiai képzésben erre nagyobb gondot fordítunk. Az kell, hogy a főiskolai tanárok legfőbb feladata legyen, hogy nagyobb tudományos érdeklődéssel forduljanak az általános iskolai problémák és módszertani kérdések felé. Irjanak cikkeket, tudományos értekezéseket, módszertani, didaktikai vonatkozásban, hogy a Pedagógiai Főiskola így még fokozottabb mértékben előbbre vihesse az általános iskolai tanárképzést. Törekvőnket Malenkov elvtárs szavai hassák át: „A munka jó megszervezésével, minél több értékes példa is jöjjön létre... hogy a mi munkánk frontján minél többen emelkedjenek társadalmunk élenjáró dolgozóinak színvonalára.”

Igy készülünk — főiskolai tanárok és hallgatók szorosán együttműködve a május 17-i választásra!

Lerner Károly
főiskolai igazgató

Először választok

1943—1953!

TIZENKÉTÉVES VOLTAM 1943-ban. Gyerek, aki előtt már álmok derengtek. Továbbtanulni, ha mástul nem, a polgári iskolában.

Tizenkétéves koromban ezek az álmok is összetörték. Kénytelen voltam végigjárni rosszul felszerelt tanterem iskolában a hat elemi, hogy aztán apám során én is kezdem azt az életet, amit a parasztság él. Két évvel végeztem, mégsem remélhettem a „kulturált, úri Magyarországon”, hogy valaha megnyílhat az út, amelyet apámék terveztek.

EMLÉKSZEM MÉG MOST IS, sőt örökre emlékezni fogok apám szavaira, amikor anyámmal a kemence mellett estünként beszélgettek. Amikor még hirték, ha másban nem is, de küzdelmük és akaraterejük győzelmében:

— Anyus, valahogy mégis többet ér a gyerek jövője, mintha vendégnek egy hold földet. Azt bármikor elviheti az adó, meg úgysem tudunk annyi pénzt összekaparni. Mit szól sz hozzá?

— Apjuk, szép is volna, de úgyse bírnak kitanítatni, oszt te is nézd meg! Meg ki segít öregkorodra?

— De négy polgárit...

IGEN, APÁM, AKI A LEGJOB. BAT AKARTA, ő is csak ezt merre kimérni, négy polgárit. Az erejét azonban még ez is felülmúlta. Hogy kissé megfessék álmaim lehullását, észleltem egy Horthy-öszöndíjas

téhetségkutató vizsgán. Az ítéletet kimondták: elkéstem!

Ma 28—30 éves nős emberek sem kéne nek az a tanulástól.

1943 vágyaim temetése volt.

De olyan vágyé, amely egy bűnös rendszerben marad csak vágy.

1945-BEN, EGY ARANYOS ÖSZÖN Sztálin hős fiait elhozták életem elrabolt zálogát, a szabadságot.

Tíz év telt el 1943 óta. Azóta elvégeztem a nyolc gimnáziumot. Most egyetemre járok és készülök az évvégi sikeres vizsgákra. Húgom, aki csak a konyha fakanala mellett maradhatott volna, most tanítónő-képzőbe jár.

Egyetem, tanítónőképző!
MA A PÁRT, egy ország áll mellett, hogy ember, képzett, művelt ember legyek.

Igaz, nem is erről akartam írni, hanem arról, hogy most szavazok először. De kell-e újból kezdenem, mást írnom? Úgy érzem nem. Azt, ami e mögött az ünnepe mögött van, úgy érzem megmutatja az én első szárnyprobálgatásom.

1943—1953.

Két évszám, két világ. 1953-ban fiatalon, öntudatosan szavazok. Hogy kikre? Ezt már diktálja a múltam és meggyőződt a ma valósága. Ezekkel a gondolatokkal lépek május 17-én a szavazó urnához, hogy hitet tegyek a jelen mellett és megpecsételjem a jövőt.

Angyal János,
1. éves magyar szakos hallgató

Révai József elvtárs beszéde és az egyetemen tett látogatása új erőforrás munkánkhoz

Május 3-án délelőtt négy és félezer egyetemi és főiskolai hallgató, tanszemélyzeti és egyetemi dolgozó gyülekezett a Belolannisz-téren. Vidám arccal jöttek, kezükben zászlókkal, transzparenszekkel, Lenin, Sztálin, Rákosi, Révai elvtárs képeivel, Csengő énekeszó mellett indultak el a Széchenyi-térre, hogy meghallgassák Révai József elvtárs választási beszédét.

A téren mintegy 70 ezer dolgozó csendesült el, amikor Jegyinnak János elvtárs, a megyei pártbizottság titkára megnyitotta a nagygyűlést.

Megnyitó beszéde után Szeged dolgozó népe képviselői szeretetük jeléül ajándékokat adtak át Révai elvtársnak. Az egyetem és főiskola nevébe Baróti Dezső elvtárs egyetemi tanár, a Bölcsészeti Kar dékánja üdvözölte Révai elvtársat.

Ezután lelkes üdvözlés közepette Révai elvtárs lépett a mikrofon elé. Megköszönte Szeged város és Csongrád megye választóinak bizalmát, hogy újból képviselőjükként jelölték.

Megállapította, hogy a mostani választásokon éppúgy, mint 1949-ben, a Magyar Függetlenségi Népfront egységes listával indul. Majd így folytatta:

— Megvalósítjuk az öt éves tervet, készítjük elő a második öt éves tervet — talán vita tárgyává tegyük, kellene-e egyáltalán öt éves terv? Lerakjuk a szocializmus alapjait, készítünk a szocialista társadalom felépítésére — és most kezdünk választási társasjátékot játszani arról, hogy mi jobb: a szocializmus, vagy a kapitalizmus?

Révai elvtárs hangsúlyozta: egységes választási listánk dolgozó népünk egységét, egységes programját fejezi ki.

— A Függetlenségi Népfront választási szövetség közös célokért, közös munkában összeforrt kommunista és nem kommunista dolgozók között, de ez az egység maga nemcsak választási egység. A Magyar Dolgozók Pártja irányító, vezető ereje a nép egységének, de mint eddig, ezután is együttműködünk mindazokkal a nem kommunistákkal, pártunkkal, akiknek tudását, munkáját hasznosítani lehet és kell a hazá javára... A mi politikánk alapja a múltban, a jelenben és a jövőben, a munkában és a választáson egyaránt ez az építő és őszinte együttműködés a nem kommunista hazafiakkal. Ezután kiemelte Révai elvtárs:

— A választás: bizalmi szavazat a népi egység politikájára, helyeslése annak az építő munkának, amelyet a kommunista és nem kommunista dolgozók vállalva végeznek.

A továbbiakban hangsúlyozta:

— Számunkra nemcsak a szavazás pusztá ténye a fontos, hanem az, hogy a politikai életben, a közügyekben való tudatos részvétel szükségességét értessük meg minden egyes dolgozóval. Ezért kell harcolni minden egyes ember, minden egyes szavazópolgár lelkéért, meggyőződéséért, szavazatáért.

Ezután Révai elvtárs a Magyar Függetlenségi Népfront programjáról szólt. Arról beszélt, hogy az első öt éves tervben lerakjuk Magyarországon a szocializmus alapjait, a második öt éves tervben felépítjük hazánkban a szocialista társadalmat.

— Ez azt jelenti — mondotta —, hogy folytatjuk Magyarországot iparosítását. Beszélt mezőgazdasági termelésünk elmaradottságáról, s azt mondta:

— Első és második öt éves tervünkkel megoldjuk továbbá a másik évszázados magyar bajt: a mezőgazdasági termelésünk elmaradottságát.

Népünk életszínvonalának emelkedéséről szólva Révai elvtárs hangsúlyozta, hogy az életszínvonal emelkedéséhez: hozzátartozik a kulturális igények kielégítésének biztosítása is, majd így folytatta:

— Közoktatásunk sem vár a második öt éves tervig, hogy túlhaladja egész sor kapitalista ország közoktatását. Tízezer lakosra Magyarországon 1952—53-ban 51 főiskolai hallgató jutott, ugyanakkor Franciaországban 36, Olaszországban 32, Svájcban 35, Svédországban 21. Tízezer lakosra nálunk 1937—38-ban 57 középiskolai hallgató jutott. 1952—53-ban 141, Ugyanakkor Ausztriában csak 89, Olaszországban csak 109. Második öt éves tervünk hatalmas kulturális célkitűzése: hogy a tanulóifjúság a falun legalább az általánosiskola nyolc osztályát, az ipari központokban pedig legalább a középiskolát elvégezze — olyan nagyszabású feladat, amely nem kevésbé kell hogy lelkesítse népünket, mint Sztálin-város, a diósgyőri kohászati művek építése, vagy háromnegyedmillió hold szárazságsújtotta földünk öntözése.

— Nem utolsósorban értelmiségünket kell, hogy lelkesítsék ezek a nagy célok. Ha valamikor, akkor most öröm és gyönyörűség pedagógusnak, mérnöknek, agronómusnak, orvosnak, tudósnek, művészesnek lenni! A régi világban nevelkedett értelmiségünk most már láthatja, hogy mennyire alapvetően volt a kenyerét és a jövőjét félténi az új munkás- és paraszterteltség felneveléséértől. A régi nevelési értelmiség döntő többsége becsületlen munkával segít a munkásságban és a dolgozó parasztságban a szocializmus építésében. Megilleti ezért államunk és népünk, kormányunk és pártunk készü-

Magyar fiatalok! Új választópolgárok!
Éljetek választójogotokkal! Öt éves tervünkért, nagy békealkotásainkért, az ifjúság szocialista jövőjéért — szavazzatok a Népfontra!

(A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége május 1-i jelszavaiból)

nete. De hadd mondjam meg: mi nemcsak a régi értelmiség munkájára tartunk igényt, hanem szívére és lelkére is. Nemcsak azt kérjük tőle, hogy munkáját és tudását bocsássa államunk és népünk rendelkezésére, hanem azt is kérjük, hogy az új szocialista világ tanulságai szerint alakítsa át meggyőződését, világnézetét, hogy sajátítsa el és tegye munkájának hajtóerejévé a munkásosztály világot átalakító világnézetét, a marxizmus-leninizmus tudományát.

— Ami az új népi értelmiséget illeti, a főiskolák most már évről-évre százával és ezreivel adják a munkásság és a dolgozó parasztság sorából származó mérnököket, tanárokat, agronómusokat, tanítókat. De még nem mondhatjuk el, hogy ezt az új népi értelmiséget azzal a szerető gondoskodással jövezzük, amely szükséges, hogy ne botolják meg az életben tett első lépésénél. Gondoskodni akarunk róla, hogy a sokhelyütt tapasztalható nemtörődés az új, fiatal népi értelmiséggel megváltozzék, hogy módja legyen újonnan szerzett, friss tudásának hasznosítására a nép szolgálatában és hogy leküzdjék az új értelmiségnél itt-ott jelentkező önzést és anyagilasságot. Az új értelmiségnél még sok tanulni-valója van a régítől, de abban az egyben mutasson neki példát, hogy lehet és kell az értelmiségi embernek hűnek maradnia az anyaföldhöz, amelyből származik, tisztelnie apját-anyját, a munkásokat és a dolgozó parasztokat.

— Az új értelmiség azonban nemcsak a főiskolákról és az egyetemokről kikerülő fiatalokból áll. Százával és ezreivel vannak meglelt munkások és dolgozó parasztoak, akik elvégezték a műszaki és gazdasági akadémiát, a főiskolák különböző estjei és levelező tanfolyamait, különféle szaktanfolyamokat: ez a réteg is része az új értelmiségnél, mégpedig igen értékes része. Rajta leszünk, hogy az új értelmiség ezen az úton is tovább gyarapodjék.

Ezután Révai elvtárs beszélt arról, hogy hibák is vannak. Az államgépezetünkben meglévő hiányosságok leküzdésének útját a következőkben jelölte meg:

— Hogy teküzdjük államgépezetünk fogyatékososságait, az kell, hogy a tömegek bátran bírálják azokat, akik rosszul dolgoznak. Az kell, hogy felépítsük a bíráló elnyomóival szemben.

A továbbiakban mondotta:

— A mi államunk a nép állama. Senki — akár hatósági személy, akár egyszerű állampolgár — ne szeghesse meg megtorlás nélkül a törvényt Magyarországon!

Ezután Révai elvtárs a nemzetközi kérdésekről szólva hangsúlyozta:

— A mi külpolitikánk alapelvei: a béke védelme...

— Mindent meg kell tennünk, hogy a magunk részéről is hozzájáruljunk a béke kilátásainak további javulásához. Ehhez az kell, hogy törhetetlenül támogassuk továbbra is a Szovjetunió békepolitikáját, amely a világ minden népének érdekeit képviseli. Befejezésül a következőket mondotta:

— Ha május 17-én szavazni mentek, abban a tudatban szavazzatok, hogy mi valamennyien, kormány és nép együtt, jó munkát végeztünk. A Himnusz költőjének sötét szavai nem érvényesek többé. A magyar nép kilépett a kínok tengeréből, a balsors századokot át valóban tépte, de ma már nem tépi. És a védőkar: önmagunk erős és dolgos karja, amely békés építés, boldog életünk védelmében egybefonódik nyolcszázmilliónyi barátunk és szövetségeseink karjával.

— Erre gondoljon mindenki, amikor május 17-én a Népfontra, Rákosi Mátyás víg esztendőt hozó kormányzására szavaz!

Nagy Sándor elvtárs, Sztálin-díjas és Kossuth-díjas író hozzászólása után Zombori János elvtárs, az MDP Szeged városi bizottságának titkára a következő szavakkal zárta be a nagygyűlést:

— Előre a tervek teljesítésével, a mezőgazdasági munkák időben való elvégzésével a Függetlenségi Népfront programjának győzelméért!

A nagygyűlés az Internacionálé hangjával — melyet 70 ezer ember egységesen, egybeforrottan énekel — ért véget.

A délután során Egyetemünk külön is nagy kitüntetés érte. Révai elvtárs eljött az egyetemre, megnézte öt éves tervünk nagy alkotását, az új Béke-épületet, s meglátogatta a Kisérleti Fizikai Intézetet, ahol Budó Ágoston elvtársral, az Intézet vezetőjével folytatott beszélgetést. Megtekintette Jancsó Miklós elvtárs intézetét, s igen melegen érdeklődött eddigi tudományos munkája, s legújabb kutatásainak eredményeiről. Ezután a Szerves Kémiai Intézetbe ment Révai elvtárs, ahol az Egyetem problémáiról, feladatairól folytatott megbeszélést az egyetem pártfunkcionáriusaival és állami vezetőivel.

Révai elvtárs az egyetemen tett látogatásával sok olyan hasznos elvi és gyakorlati kérdést megvilágított, amely nagyjelentőségű Egyetemünk és Főiskolánk ifjúsága és munkája további fejlődésében.

Párttagjaink példát mutatnak a választási békeversenyben

A Pedagógiai Főiskola, az I. és II. sz. gyakorlóiskolák valamint a Zenekonzervatórium dolgozói és hallgatói lelkiismeretesen teljesítették a felszabadulási hétre tett felajánlásukat. A felszabadulási hét sikeres befejezése után a Pártalapszervezet a DISZ-szel és a szakszervezettel értékelte az eredményeket, hiányosságokat és a tapasztalatok felhasználásával rögtön hozzáfogtak a választási békeverseny megindításához.

Valamennyi dolgozó és hallgató lelkesen csatlakozott a választási sikeréért indított versenyhez.

A felajánlások nagy többsége a hiányosságok további csökkentésére, a tanulmányi munka színvonalának emelésére és a fegyelem megszilárdítására irányult. A verseny megindulása után azonban észrevettük, hogy a verseny lendülete hanyatlott. Ennek oka népmunkáink gyengésségében volt. Sok népmunkát nem végeztek nevelőmunkájuk, nem kerestek fel a hozzá beosztott elvtársakat. Ehhez járult még az is, hogy sokan a nevelőmunkát formálisnak végezték.

Pártalapszervezetünk felfigyelt ezekre a hiányosságokra és valamennyi párttagot mozgósítottunk a népmunkák megajánlására. Pártcsoporthoz vezetőinket biztunk meg azzal, hogy a népmunkák fokozott ellenőrzésével készítsék jobb munkára a népmunkákat. Azonban nem maradtunk meg csak az ellenőrzésnél. Gondot fordítottunk arra, hogy párttagjaink munkájukat, például mutatóikkal buzdítsák jobb munkára a pártönkivüli dolgozókat. A

pártcsoporthoz vezetőink megajánlása, kor valamennyi párttagunk átértékelte annak fontosságát, hogy a választási békeverseny főiskolánkon is elárja, sőt túlszárnyalja a felszabadulási hét eredményeit.

Meggyorsult a felajánlások teljesítése a Függetlenségi Népfront választási felhívásának megjelenésekor. Népmunkáink, pártcsoporthoz vezetőink, valamennyi dolgozó és hallgató előtt

alaposan ismertették a választási felhívást.

A munkának meg is lett az eredménye. Újabb és újabb felajánlások születtek, melyek azt bizonyítják, hogy lelkesedésben, helytállásban főiskolánkon nincs hiány, ha jó az agitációs munka. Ezek a felajánlások szorosan kapcsolódnak a tanárok és hallgatók előtt álló közei és távoli feladatokkal, pl. az évvégi vizsgák, államvizsgák sikeres letételével.

Otth Ambrus II. éves matematika-fizika szakos hallgató, aki nemrégiben lett pártunk tagja, felajánlásában vállalta, hogy orosz nyelv tanulását gyenge szakértésével segíti, ő maga pedig rendszeresen, behatárolt tanulmányozza az ábrázoló geometriát. Vízéji József vállalta, hogy május hó 17-re az államvizsga tételek közül 30 matematikai tételt tanul meg. Megállapíthatjuk, hogy párttagjaink helyesen látták meg azokat a feladatokat, amelyeknek megoldása döntően hozzájárul a békeverseny teljesítéséhez. A felszabadulási hét során sem sikerült pl. a marxizmus tanulmányait jelentősebb eredményeket elérni.

Párttagjaink tehát itt igyekeztek elsősorban példát mutatni. Szigeti Otília és Kósa Róza marxista szemínáriumokra való alapos felkészüléssel példájukon keresztül buzdították a hallgatókat a marxizmus tanulására. Ugyanígy születtek meg felajánlások hallgató párttagjaink részéről az orosz nyelv oktatás megajánlására is. A felajánlások mostani értékelésénél megállapíthatjuk, hogy felajánlásaikat túlnyomórészt pontosan teljesítik is.

A tanegedszemélyzet párttagjai a politikai nevelő munka megajánlását tűzték ki feladatuként.

Sipka Ferenc, a Történelem Tanácsok tanársegédje pl. Zrinyi Miklós prózai munkáinak megbeszélésével a hazafiságra való nevelés szempontjából végzett jó munkát. Az I. és II. sz. gyakorló iskola párttagjai az évvégi vizsgák eredményességét igyekeznek megvalósítani május 17-i felajánlásukkal. Kelemen Jánosné az I. sz., Mohos Károly a II. sz. gyak. ált. iskola igazgatója a tanárjelöltképzés és az évvégi vizsgák érdekében fejtették ki lelkes munkát. Kubinyi Zoltán, a II. sz. gyak. iskola tanára a fizikai szertartás fejlesztése terén tett sokat az oktatás színvonalának emeléséért.

Ez a néhány kiragadott példa is bizonyítja azt, hogy a főiskola párttagjai élenjárnak a választási versenyben és irányt mutatnak pártönkivüli dolgozóinknak. Példamutatók biztossá teszik, hogy a hátralevő időben valamennyi dolgozó és hallgató munkája legjavát adja a választási siker érdekében.

Berecki Sándor

Kitüntetettjeink

Pártunk és kormányunk szerető gondoskodása következtében nagy súlyt helyeznek professzoraink és egyetemi tanszemélyzetünk tagjai a nevelő munkára is. Jobb és alaposabb pedagógiai feladatok teljesítésére ösztönöz pártunk és államunk, amikor a tudomány munka legmagasabb fokú megbecsülésében, Kossuth-díjban részesítette a tudományok legjobb művelőit és oktatóit a mélyreható nevelőmunka elismerését jelenti, hogy kormányunk megalapította a „Felsőoktatás kiváló dolgozója” című kitüntetését. Jelen tanévben első ízben került sor a kitüntetés kiosztására.

Szegeden, április 30-án a felsőoktatási miniszter, Erdély Gruz Tibor elvtárs személyesen adta át legjobbnak nevelőinknek a magas állami kitüntetést, amely elismerése és megbecsülése az eddigi példamutató pedagógiai munkáik és további ösztönzője mind a kitüntetettek, mind az egész egyetemi oktatási tanszemélyzetünk jobb munkájának.

Első alkalommal Fodor Gábor

rektor, Kiss Árpád, a Felsőoktatási Tudományi Kar dékánja, Teltamonti Béla, a Bölcsészettudományi Kar Pedagógiai Intézetének vezetője, Híres József a Természettudományi Kar Általános Fizika-Kémia Intézet docense, Székely Lajos, a Történelmi Intézet adjunktusa és Kalmár Lászlóné, a Természettudományi Kar Tanulmányi Osztályának vezetője részesült a magas kormánykitüntetésben.

Ez az állami kitüntetés nemcsak a felsoroltak jó munkájának megbecsülését és tiszteletben tartását jelenti, hanem a Szegedi Egyetemét is. Azt is bizonyítja, hogy a régen lenézett vidéki egyetemi oktatók jól megállják a helyüket s méltán számíthat rájuk pártunk és kormányunk a felnevelendő nemzedék szocialista szemléletben való nevelésénél.

Büszkék vagyunk kitüntetettjeinkre, egyben igézzük, hogy a jövőben még odaadóbb, még lelkiismeretesebb munkával törekszünk arra, hogy további kiváló eredményeket érjen el egyetemi oktatási tanszemélyzetünk az oktató és nevelő feladatok valóra váltása érdekében.

Képviseelőjelöltünk

szista hordát, s hazánkban lévő véreskező, az emberi jogokat lábaltól tipró csatlósait.

A történelem új szakasza kezdődött hazánkban. Felvirradt az új világ napja ránk és napról napra lényesebben ragyog.

Új induló — a szabadság himnusz hangjára indultak harcra az elnyomott munkások, parasztok százezrei: s a becsületes, népet szorgató értelmiségiek megértették ezt az indulót. Karácsonyi elvtárs is ott volt mindjárt a munkások-parasztok küzdő soraiban. A párt fogta meg kezét és irányította a kommunista küzdelmes, de naplányes útján.

Ujra tanár lehetett. Olyan tanár, aki az új nemzedéket tanítja a szocializmus, a kommunizmus jövő építőit neveli.

Képességeit szabadon kibontakoztathat most már. Nemsokára a Budapesti Főiskola tanáraként lejtette ki tudását. Kiváló munkájáért 1948-ban élmunkás lett. Lendületesen dolgozott tovább, tanított, s tanult, Marx-Engels-Lenin-Sztálin-Rákosi elvtárs tanításait világlátották meg átjár. 1949-ben nagy kitüntetés érte, megkapta a Kossuth-díjat.

1950-ben került a Szegedi Tudományegyetem Történelmi Intézetébe és munkatársával váltva harcolt az egyetemen még fellelhető és mérgező letűnt világ maradványait ellen, nap mint nap harcolt az újért, önmaga új emberré kíváncsultságot is. Éles szemmel bírta és segítette a karón folyó munkát és nem félt attól, ha őt bírálat éri.

A nagygyűlésen Karácsonyi elvtárs felszólalásában többek között ezeket mondta:

— „A felszabadulás után tanár lettem. Néhány rövid év és aki azelőtt nem is remélhettem, hogy akár az elemi iskolában is taníthassak, főiskolán adtam elő, tudományos intézetben, majd ide az egyetemre kerültem. A Horthy-rendszer nem, hogy nem becsülte munkámat, de igénybe se vette, azt se vette észre, hogy egyáltalán élek.” — Majd így folytatta:

— „Éreztem teljes súlyát a jelenkori kapitalizmus alapörvénye működésének, s tudni fogom, hogyan harcoljak pártunk vezetésével a szocializmus gazdasági alapörvényének maradványait ellen. Mint pedagógus jól tudom és tanítványaimban is igyekszem tudatosítani, hogy a nevelés politikai tevékenység. A mi kezünkben van letéve, s majd az övékébe lesz letéve a kommunizmus új parancsnoki karának, szakembereinek, öntudatos, bátor, kiválóan képzett, a marxizmus-leninizmus tudományával felvértezett, hazájukat minden áldozatra készen szerelő kádereinek kitörtmálása.”

Karácsonyi elvtárs vetése már érik. Ez évben, s a következő években egymás után hagyják el az egyetemet tanítványai, kezükben a diplomával és a kinevezéssel.

Karácsonyi elvtárs azok közül való, akik méltók a nép szeretetére. További lelkiismeretes és becsületes munkájával maradjon mindig méltó azok szeretetére és megbecsülésére, akik őt most képviseelőjüknek választják.

Tudósaink a választásokért

A TTK ifjúsága lelkesen készül a választásokra. A hajdani kisemizett munkások és cselédek gyermekei először választanak. Először mondanak köszönetet az ezernyi gondoskodásért, a nagyszerűen felszerelt egyetemért, melyre apák még gondolni sem mertek, a boldog jövőért, mely ott várja őket a korszerű laboratóriumokban, az üzemekben, vagy az iskolák tanári katedráján. Izgatottan várják a napot, amikor az urnák elé járulva ígert mondatokat mindarra, ami ebben az országban népünk érdekében történt és történik.

A LELKES MUNKÁBAN ELŐJÁR AZ OKTATÓI KAR

Eredményesen folynak a korrepetálások és konzultációk, új lendületet kapott a kutatómunka. Tudósaink mindent megtesznek, hogy a választási idejére még nagyobb tudományos sikereiket járulhassanak hozzá népünk sikereihez.

A múltban más volt itt az élet, a mostani nagy lelkesedés nyomát sem láthatta az ember. Erről beszél Kiss Árpád professzor, a Kar dékánja. Hiányzott az asszisztencia, nem volt felszerelés. Kiváló tehetségek évekig dolgoztak díjtalanul és azután kinevezéshez nem jutván, elhagyták az intézetet. Elkallódott a rengeteg tehetség, kilébel tudományunk díszei válhattak volna. Ki gondolhatta akkor, hogy egyszer a népi tehetségek egész sora tanulhat, kutathat az újonnan létesített, vagy rendszeren kibővített intézetekben.

KISS ELVTÁRS SZEMÉLYES TAPASZTALATAIRÓL beszél. Huszonkilenc éve tanára az intézetnek. Nagy irodalmi munkásságát a múltban nem vette észre senki. Hiába volt a rengeteg erőfeszítés, nem segíthetett népének nagyszerű eredményeivel. Most huszonkilenc év után teljesen megváltozott a helyzet. A dolgozó nép megbecsülte a tudósokat. Kiss elvtárs munkájára elismeréssel, tisztelettel tekint népünk állama. Nemrégiben kapta meg a „Felsőoktatás kiváló dolgozója” címet. A tudomány jelenlévő képviselőivel együtt ünnepelte az ifjúság is a kiváló tanárt, a fiatalok ügyeinek gondos intézőjét.

Kiss professzor a most következő választásokat a békeharc nagy csatájának tartja, mely a dolgozó nép újabb nagy győzelmére lesz. A békeért harcolnak a tudósok újabb és újabb tudományos eredményeikkel. Csak a béke biztosíthatja azt a sok pompás lehetőséget, mely tudósaink előtt áll.

Május 17-én a fiatalok boldog jövőjére szavazunk. A nagyszerű eredményekre, melyeket tanítványai eddig is elérték. A kutatómunka a fiatalok bevonásával ugrásszerűen fejlődött. A tehetséges fiatalok minden akadály nélkül felkészülhetnek a jövő kutató munkájukra. A tudományos pályára készülő fiatalok azonnal tinárszékébe lépnek. Ma már nem fenyeget a múlt számta-

lan nyomorúsága, mely gátat vetett a tudomány fejlődésének. A fiatalok részére mind a munkában, mind az előrehaladásban minden segítséget megad demokratikus államunk.

Még egy dolog van, amiről nem szabad megfeledkezni — mondja végül Kiss professzor — az Akadémia segítségéről. A jutalmak és prémiumok, melyekkel az Akadémia a tehetséges és becsületes munkát végző fiatalokat elismeri, minden nehézséget elhárítanak leendő tudósaink útjából. A szocializmus építő rendszer teremtette meg az egyetemen ezt a légkört, melyben az oktató személyzet és a hallgatók egymásra találva a legteljesebb összhangban dolgoznak a közös célkitűzések megvalósításáért s a kritika alkalmazásával harcolnak a még jobb eredményekért.

Erre a pompás új életre és a jövő nagy eredményeire szavaz május 17-én Kiss Árpád professzor, intézete tanáraival és hallgatóival együtt.

HARC A SIKERES VIZSGÁKÉRT

Az orvosgyógyászati Kórhonctani és Kórszövettani Intézetében is nagy munka folyik a választást megelőző napokban. Az oktató és nevelőmunka a közeli szigorlatok jegyében folyik. A hallgatók között sok a munkás- és parasztszármazású és különösen ők, de a többiek is magas tanulmányi eredményt akarnak elérni, hogy népünk nagy sikeréhez a maguk sikereivel is hozzájárulhassanak.

KORPÁSSY BÉLA PROFESSZOR VEZETÉSÉVEL AZ OKTATÓ SZEMÉLYZET semmi fáradságot nem sajnál, hogy a hallgatók valóban sikeresen vizsgázhassanak. Tervszerűen folynak a konzultációk, a hallgatók kis csoportokban, tanár vezetésével készülnek az anyag elsajátítására.

Az intézetben éppen tatarozás folyik. A sok pompás felszerelés után ez újabb segítséget, hogy az intézet tudósai és hallgatói méltó környezetben végezhesek fontos munkájukat.

Régen senki sem akart a Kórhonctani Intézetben dolgozni a fiatalok közül. Inkább a klinikákat választotta az a végzett hallgató, akit a tudományos kutatómunka vonzott, mondja Korpássy professzor, az intézet igazgatója.

Ebben nincsen semmi csodálatos. A Kórhonctani Intézetben veszélyes, komoly elhivatottságot követelő munka folyik. Nem csoda, ha senki nem akart díjtalan gyakorlakként ott dolgozni. A múltban ismeretlen fogalom volt a fiatal kutatók részére a jó fizetés és a veszélyes, sőt pót-díj. Népi államunk megoldotta a kérdés anyagi részét, az oktató személyzet pedig kedvet ébresztett a hallgatókban az intézet iránt. Ma szép fizetést kapnak az intézet tudományos kutatói, a veszé-

lyességi pót-díj pedig a fizetés mintegy 30 százalékát jelenti.

Az intézet munkájára felfigyelt az Akadémia is. A múltban nem vették komolyan az itt folyó nem munkát. A Horthy-rendszer példát nem érdekelt rák elleni küzdelem. A többi népbetegség mellett hadd pusztítsa ez is a szerencsétlen magyar népet — ez volt az urak válmánya.

Máma már egészen más a helyzet. A Tudományos Akadémia prémiumban részesíti az intézet kutatóit. Kutatásuk eredményeit pedig nyilvános viták során megismerheti az egész tudományos világ.

Korpássy professzor büszkén említi a nagy kitüntetést, melyben március hónapban részesült az intézet. Budapestben tartott előadást az intézet két kutatója a patológiai anatómiai kutatások pavlovi szemléletével kapcsolatban. Az előadásorozat nagy érdeklődést keltett és a hozzászólásokból sokat tanultak az előadók is.

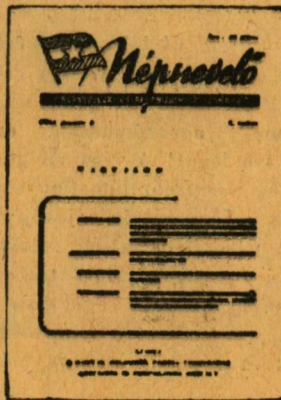
Az intézetben jelenleg 9 fiatal orvos dolgozik. Mind Korpássy professzor tanítványai. De a hallgatók is nagyon érdeklődnek az itt folyó munka után.

Korpássy professzor sokat vár a Népfront győzelmétől. Révai elvtárs beszéde nyomán még világosabb lett előttünk országunk, egyetemünk további nagy fejlődése, második öt éves tervünk célja. Ennek szellemében, a tudomány újabb nagy eredményeiért, a békeért szavaz május 17-én Korpássy Béla professzor a Népfontra, munkatársával és hallgatóival együtt.

A BÓLYAI INTÉZET FELAJÁN-LÁSA MÁJUS 17-RE

Az intézet tanszemélyzete május 17-re felajánlotta, hogy az eddiginél sokkal fokozottabban tanulja az orosz nyelvet, mely nagy jelentőséggel bír oktatási és kutató munkájuk fejlesztése szempontjából.

Felajánlásuk teljesítésének érdekében az Egyetem Orosz Nyelvi Rektórusát kérték fel, a Bólyai intézet felajánlásához a többi tanszék tanszemélyzete, s az egyes karok is csatlakoztak.

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

Takács Rózsa I. éves joghallgató kitérő tanuló, tagja a DISZ vezetőségnek, DISZ politikai órát vezet. Május 17-re a választások tiszteletére vállalta, hogy marxizmusból az ajánlott irodalmat kijegyzeteli, egy szakszöveg lefordítását orosz nyelvből és Guj Ilona évfolyamtársának segítségét. Vállalását teljesítette.

Prohászka Szilveszter I. éves gyógyszerészhallgató. Tanulmányi eredménye kitérő. Évfolyam vezetője tag. Munkáját mindig lelkiismeretesen és odaadóan végzi. Felajánlotta, hogy évfolyamtársait segíti a tanulásban és a laboratóriumi munkákban. Felajánlását becsületesen teljesíti.

Az Orvostudományi Egyetem a dolgozókért

A debreceni Orvostudományi Egyetem az elmúlt évben a megye öt termelőszövetkezeti községének patronálására vállalta magára és a patronálásban 223 orvos és egészségügyi dolgozó vett részt. A szegedi Közegészségtani Intézet az orvos egészségügyi dolgozók szakszervezetének szegedi egészségügyi tudományi szakszervezetének támogatásával a szegedi klinikák dolgozóit és a hatóságok orvosok közreműködésével az elmúlt években több ipari üzem szűrővizsgálatát végezte el és Csongrád megye Tanácsa Egészségügyi Osztályának vezetője is támogatásban részesítette munkáikat, mely kiterjedt a mezőgazdaság szocialista szektorában dolgozóira is. A debreceni és az eddigi szegedi kezdeményezések hibája az, hogy a patronálás csupán alkalomszerű, nem folyamatos és így tartós eredményeket csak nehezen érhetünk el.

A szegedi Orvostudományi Egyetem Tanácsának az a határozata, hogy a párt és a Városi Tanács támogatásának és tanácsának igénybevételével a Szegedi Falemezgyár-raj és a baktói Felszabadulás termelőszövetkezettel szocialista szerződést köt, melynek értelmében az Orvostudományi Egyetem klinikái és intézeti folyamatos patronálásban részesítik az említett gyárium és termelőszövetkezet dolgozóit úgy, hogy orvosi és egészségügyi szaktanácsadást, a balesetelhárításra vonatkozóan szakvéleményt adnak, a dolgozókat időszakos szakorvosi szűrővizsgálatokban részesítik oly módon, hogy ez a természetben a legkevesebb idővesztést okozza, ennek az újabb kezdeményezésnek példamutató jelentőségét biztosít. Fokozza munkánk sikerének kilátását, hogy a szegedi Tudományi Egyetem rektorának és az Egyetemi Könyvtár igazgatójának támogatását is sikerült megszereznem és így mind a két szocialista szerződés megkötésekor már azt is bele foglaltuk a szerződés szövegébe,

hogy az Egyetemi Könyvtár felülvizsgálja és rendben tartja a két üzem könyvtárát, az Állam- és Jogtudományi Kar statisztikai intézete és a Mezőgazdasági Munkajogi Tanácsék felülvizsgálja az üzemek vezetését, a munka szervezését, a növénytermelési, növényélettani, földtani, földrajzi intézet és meteorológiai állomás a termelés megjavítása érdekében szaktanácsokat ad. Ezzel szemben a két üzem vezetése magára vállalja a szakszempontról szükséges helyszíni szemlék és szűrővizsgálatok lebonyolításához segítség nyújtását, a műszerek kiszállítását és azt, hogy a költségvetésben biztosított szociális keret felhasználásánál a szaktanácsokat tekintetbe veszi.

Az SZTK szegedi rendelőintézetének főorvosától ígéretet kaptam arra, hogy a dolgozók szűrővizsgálatai alkalmával feltárt egészségügyi hiányosságok reparációja is meg fog történni. A baktói Felszabadulás tizedes dolgozóit magunkra vállaltuk, hogy az esős időben alig járható bekötő út salakozásával megkönnyítik a patronálást vállaló dolgozók feladatának teljesítését. A Szegedi Falemezgyár dolgozóit előtt tartott előadásom alkalmával ígéretet kaptam, hogy a segítséget és közreműködést munkánkhoz minden téren biztosítani fogják.

A gyógyító, megelőző és a tudományos munka egyre fokozódó megbecsülését tapasztalva, biztosak lehetünk abban, hogy az Orvostudományi Egyetem és egyetemünk dolgozóinak közösségi munkája a szocialista építési szolgálatában eredményes lesz, remélhetőleg elő fogja mozdítani a higiénikus szakra képzendő orvosok gyakorlati képzését is és ha feladatunkat sikerrel oldjuk meg, példánk másutt is követőkre talál.

Kanyó Béla dr.
a Közegészségtani Intézet
igazgatója

A tanulmányi kirándulásokról

A tudományos és pedagógus káderek nevelése szempontjából a tanulmányi kirándulásoknak rendkívül nagy a jelentőségük.

Népi demokráciánk lehetővé tette, hogy egyetemünk tudományos intézete évente legalább kétszer tanulmányi kirándulásra vigye a hallgatókat.

Különösen fontos a kirándulás a földrajzszakos hallgatók képzése szempontjából. A földfelszín formáinak kutatása és értékelése, ami nélkül népgazdaságunk fejlődése elképzelhetetlen, nem lehetséges csupán a tanterem padjain és az íróasztal mellett. Hasonlóképpen fontos a gazdaságföldrajz egyes ágának komoly tanulmányozása és értékelése nemcsak az órák és jegyzeteken, hanem a helyszínen is, így pl. egyes ipartelepek, bányatelepek, kikötőberendezések látogatása. Hallgatóink itt közvetlenül észlelhetik részleteiben is népgazdaságunk eddigi eredményeit.

Intézetünk mindig egybekapcsolja a természeti és gazdaságföldrajzi jellegű kirándulásokat. Pl. egy bánya látogatásánál feltétlenül szóba kerül az illető hely belső szerkezeti és külső felszíni ismérve.

A kirándulás megszervezésénél első az utiprogram kidolgozása, az intézet vezetője és a tanszemély-

zet részéről. A hallgatók és a kísérő tanszemélyzet jókedvűen készülnek a kirándulásra. A hallgatók tudják, hogy sokat fognak tanulni, a kísérők pedig sokat fognak tanítani, esetleg tanulni is, hiszen mindig láthatnak, tapasztalhatnak olyat, ami eddig elkerülte figyelmüket.

A kirándulók számára mindig kényelmes szállást, kitérő ellátást, de még külön zsebpénzt is biztosítanak. Elhelyezkedés és rövid pihenés után következik a program megvalósítása. A kirándulás egész ideje alatt ehhez tartja magát mindenki, csak a kedvezőtlen időjárás térítheti el ettől a résztvevőket. A gyaloglást — néha napi 20—30 km-t — kiválóan bírják. Minden nap sokat tanulnak a magyarázatokból és látványokból. Estéknél aztán megbeszéljük a nap eseményeit, jegyzeteket készítenek, hogy semmit el ne felejtessenek.

A kirándulás végén tudásban gazdagabban térnek haza.

Az együtt töltött néhány nap nemcsak a tudást fejleszt, hanem közelebb hozza egymáshoz az előadókat és hallgatókat, fejleszti a közösségi szellemet és mindjárt megismerheti a résztvevőkkel hazánk gazdasági és természeti életét.

Ásmány Éva
tanársegéd

Öt éves tervünknek köszönhetően

Révai József miniszter elvtárs szegedi választási nagygyűlésén elhangzott beszéde szerint „a választás bizalmi szavazat a népi egység politikájára... Számunkra nemcsak a szavazás pusztán ténye a fontos, hanem az, hogy a politikai életben a közügyekben való tudatos részvétel szükségességét értessük meg minden egyes dolgozóval. Ezért kell harcolnunk minden egyes ember, minden egyes szavazópolgár lelkéért, meggyőződéséért, szavazatáért.”

A meggyőződés senkiben sem alakulhat ki tények és adatok hiányában, bizonyos felismerések nélkül. Nézzük meg, hogy mit köszönhetnek a szegedi egyetemnek és a főiskola a tervgazdálkodásnak?

AZ ORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM, mely 1946-ban meglévő 533 fő dolgozó létszámáról, 455 százalékos emelkedéssel, a mai napig eljut a 988 főből álló személyzeti állományig. Ezek az adatokon belül a tanszemélyzeti létszám 1946-ban 99 fő, ma pedig ennek a számnak csaknem háromszorosa, azaz 242 fő. A dolgozóknak kifizetett bér 1946-ban 1.154.000 Ft, ma pedig 14 millió 471.000 Ft, az összehasonlítási alapként majdnem tizenkétszerese, pontosan 1,153 százaléka. Szembeszökő arány itt, hogy az alig kétszeres létszámemelés tizenkétszeres munkabér emelkedést von maga után! (Ez az adat egy olyan számítási eredménye, mely figyelembe veszi az 1946-ban még nem rendszerezett pótlékokat, tiszteletdíjakat, jutalmakat, segélyeket, tanári prémiumokat és egyéb juttatásokat is.)

A TUDOMÁNYEGYETEM 1946. évben 265 fő dolgozó létszámmal rendelkezett, ma pedig ennek a létszámnak több, mint kétszerese van a Tudományegyetemen, pontosan 558 fő. Tanszemélyzet száma: 1946-ban 74 fő, ma ennek a három és félszerese, pontosan 251 fő. E létszámok munkabére: 1946-ban 618.000 Ft, ma 16.872.000 Ft. — az összehasonlítási alapként több, mint huszonhatszere. Kétszeres munkaerőlétszám mellett, tehát huszonhatszere munkabéremelkedés!

A PEDAGÓGIAI FŐISKOLA 37 fő dolgozóval ér el a hároméves terv küszöbét. Ma, az első öt éves terv derekán dolgozóink létszáma 177 fő, az eredeti létszám ötszöröse. A tanszemélyzeti létszám 1946-ban 15 fő, ma ennek a négy és félszerese, 68 fő. — A főiskolai dolgozók munkabére 1946-ban 137.000 Ft, ma pedig 4.400.000 Ft. Ötszörös létszám mellett harmincegyszeres munkabér emelkedést jelentenek ezek a számok.

Ezt az imponáló létszám- és munkabéremelkedést nyomon követi a dologi fejlődés is. Az Orvosegyetemnél az 1946-os 1.300.000 Ft-os elszámánya ma, 983%-os emelkedéssel 14.000.000 Ft-ot ér el. Az esztendő során 1952. évben 1,135%-os emelkedés ugrik ki, 16.000.000 Ft-os elszámánnyal, mert ekkor jut lét új klinika felszerelése tervhitelezés az Orvosegyetemre.

A Tudományegyetem 436,2%-os emelkedéssel 4 millió Ft-tal gazdálkodik ma az 1946-os 734.000 Ft-os elszámánnyal szemben; — a Pedagógiai Főiskola pedig a hároméves terv második évében jut tervhitelezés, háborús kárai pótlása céljából, 2,089%-os hitelemelkedéssel, míg a mai napon eredeti dologi elszámányának (30.200 Ft.) több, mint harminchatszereével, 1.120.000 Ft-tal gazdálkodik.

Említésre méltó beruházások voltak az Orvosegyetem területén a gyermekgyógyászati klinika régi és új épületeinek építése és felszerelése 7.300.000 Ft-ból, a Belloianisz-téri „C” épület szárnyépítkezése 700.000 Ft-ból, a Tájékoztató Intézet építése, felszerelése 770.000 Ft-ból. — A Tudományegyetem „Béke”-épülete 10 milli. forintba került, a Gyakorlati Fizikai Intézet és az Alkalmazott Kémiai Intézet építése, felszerelése pedig 1 milli. forintjában van a népgazdaságnak.

Láthatjuk, eddigi fejlődésünkben, hogy a mi tervünk, — Szélini meghatározás szerint, — „nem terv jelszók, nem terv találgatások, hanem kötelező erővel terv utasítások, amelyek meghatározzák fejlődésünk irányát.”

Azok az arányok, amelyek eddigi tervgazdálkodásunk során szemünk előtt kibontakoztak, — a szegedi egyetem és főiskola életében éppen úgy, mint népgazdaságunk bár, mely más szektorában, — világosan mutatják, hogy terveink a szocializmus gazdasági alaptörvényeinek megfelelően azt a célt szolgálják, hogy megvalósíthassuk az anyagi és kulturális szükségletek maximális kielégítését.

dr. Ventilla Sándor
főiskolai gazdasági vezető

MULT JELEN

A Horhy-rendszerben az iskolázatlanság, a taníttatás, a kizsákmányoló osztály monopóliuma volt. Ezt a kiváltságot az uralkodó osztály az államhatalom igénybevételével, különböző népelélenes rendeletek, többek között magasság összegű tandíjak megállapításával biztosította magának. Ha mindezek ellenére egy munkás, vagy szegény paraszt szülő gyermeke eljutott az egyetemre, a kiszabott magas tandíj miatt előbb, utóbb kimaradt, vagy a tanulással együtt nappalál téve vállalt egyéb munkát, hogy a létfenntartásához szükséges pénzt előteremtse.

A szegedi Tudományegyetemen bőven akad bizonyíték erre, az elmúlt idők iratai közt. Így például 1924-ben József Attila, a munkásosztály nagy költője anyakönyvi lapján a következő feljegyzést látjuk: Tandíj: 1.224.000 korona, fizetve 680.000 korona.

A profitorra éhes feudálkapitalista urak nem sokat törődtek azzal, hogy s mint teremti elő valaki évi tandíját. Minél kevesebb kapcsolata volt az illetőnek a tőkés renddel, annál könnyörtelenebbül behajtották rajta mindezt, követelték; az uralkodó elv az volt, hogy „fizessenek a szegények”. Híven tükrözi ezt másik nagy költőnknek, Radnóti Miklósnak 1932. szeptember 23-án beadott kérvénye, melynek szövege a következő: „Alulírott azon tiszteletteljes kérvénnyel járlok a Méltóságos Dékán Úr színe elé, hogy számomra október 15-ig tandíjfizetési haladékot adni méltóztatnék. Kérem indokolásul bátorodom megemlíteni, hogy remélt tandíjkezdésem nem kaptam meg s így kénytelen leszek a szükséges összeget rokonaimtól kérni, melyhez a fenti határidőre szükségem van.

Felajánlásunk: tüntetés a Népfrent programja mellett

Rövid levelemben szeretnék beszámolni arról, hogyan készült fel csoportunk május 17-re, arra a nagy napra, melyen dolgozó népünk ismét hitet tesz a béke ügye mellett, bebizonyítja a párt és államunk iránt érzett bizalmát és szeretetét. Ezt a jövőbe és a pártba vetett rendületlen bizalmat és a hála érzését szeretnénk kifejezni tanulmányi munkánkkal is.

A tanulmányi munka megjavítására indított kezdeményezések során különösen kiténik Kiszely János, Wilhelm István elvtársak. Javaslataikra indult például az analízis kisebb csoportokban történő megbeszélése — mely már is szép eredményeket ígér — s főleg az ó javaslataik alapján készült el alábbi felajánlásunk:

A fiz. mat. II/1. csoport május 17-re vállalja:

1. Év végére a csoport vizsgátlaga előri a 4,2-et.
2. A csoport egyes tárgyakból gyengélen álló tagjai a tanszéken önkéntesen beszámolnak. A beszámolók száma elérni a tízet.

A jugoszláv hazafiak harca a jugoszláv nép felszabadításáért

A titóisták minden lehetőséget kihasználva, hogy a jugoszláv kultúrát aljas, háborús, népelélenes célkitűzések szolgálatába állítsák. A haladó szellemű jugoszláv írók, mint például Radovan Zogovics, Miodrag Tomics híven a profetár nemzetköziség és a marxizmus-leninizmus eszméihez, szembeálltak Tito, Rankovics fasiszta diktatúrájával és a jugoszláv kultúra fasiszálásával.

A haladó szellemű kultúra ellen indított ádáz hajszában a belgrádi Tito fasiszták betiltották az egyetemen a marxizmus-leninizmus oktatását és leváltották az olyan haladó szellemű professzorokat, mint Mirko Markovics és Szene Logaz. Az egyetemről és a főiskolákról ezrével zárták ki és börtönzik be a hallgatókat, Gorkij, Majakovszkij, Ehrenburg és más haladószellemű írók műveit kivonták a forgalomból.

helyette a könyvtárakból polcain detektivregények rikkantak.

A jugoszláv ifjúság rendszeresen távol marad a Titók által alapított fasiszta ifjúsági szervezet, a Narodna Omladina gyűléseitől, összejöveteleiktől,

így ennek a szervezetnek semmi befolyása nincs az ifjúságra. Bárminek is igyekszik az Omladina című lap, az ifjúsági szervezet lapja elitkolni ezt a tényt, idén.

Pártunk a felszabadulás után célt tűzött ki a közoktatásunk gyökeres átszervezését. Kezdetből fogva támogatt minden olyan kezdeményezést, mely hozzásegítette munkás-paraszt ifjainkat, hogy közpiskolai, illetve egyetemi tanulmányokat folytathassanak. A pártunknak köszönhetjük, hogy állami költségvetésünk jelentős összeget fordított a kulturális, oktatási, nevelési és tudományos célokra. — ezen belül tanulóifjúságunk, egyetemi hallgatóink anyagi támogatására. — Így érhetjük el, hogy az 1951/52. tanévben a szegedi egyetemeken és főiskolán 3015 hallgatóból 2662 részesült ösztöndíjban. A legkiválóbbakat kormányzatunk Rákosi Erdeméremmel, illetve Rákosi-ösztöndíjjal jutalmazta. Egyetemünkön az elmúlt tanévben 4 hallgató Rákosi Erdeméremet, 29 hallgató pedig Rákosi-ösztöndíjat kapott.

Ma, ifjaink megfelelő ellátás mellett, nyugodt körülmények között képezhetik magukat; szabadidejüket nem kell kényszer korrepetálással töltöniük, mert az ösztöndíjból teljes színházra, mozira, szórakozásra is. Az ösztöndíj dolgozó népünk hősiessé termelő munkájának eredménye. Üzemi, termelőszövetkezeti és értelmiségi dolgozók munkaverenyével harcolnak, hogy munkájuk termelékenységét fokozzák. Minden százelek, melyet elért eredményeket túlhaladják, záloga jobb jövőnknek.

Az anyagi gondoktól mentes életmód, melyet dolgozó népünk biztosít számukra, arra kötelezi hallgatóinkat, hogy fejelemzetten, folyamatos tanulással küzdjenek a jobb tanulmányi eredményért. Azzal a tudattal tanuljanak, hogy az egyetem elvégzése után eljövendő munkahelyükön a második öt éves terv célkitűzéseinek megfelelően harcoljanak boldog jelenünkért, ragyogó jövőnkért.

3. Wilhelm István összegyűjti az integrálási módszerek, Süli Árpád pedig a differenciálegyenletek megoldási módszereit (Határidő április 24.) Gondoskodunk arról, hogy az elkészült táblázatok minden csoporttag birtokába jussanak.

4. Május Lig a csoport minden tagja leteszi az MHK próbát.

Tiszteletben vagyunk azzal, hogy a felajánlás teljesítése komoly feladatot ró csoportunk tagjaira, hisz mindenkinek legalább egy tárgyból kell javítania. A felajánlás könyvebb teljesítése céljából az esetleges mérlegelése után mindenkinek megmondjuk, hogy mi a felajánlásra eső része, miből milyen eredményt kell elérnie ahhoz, hogy a csoport ígéretét teljesíthesse.

Felajánlásunk tüntetés a Népfrent programja mellett. Célja: megjavítani és fokozni a tanulmányi munkát, ezzel akarjuk bebizonyítani államunk és pártunk melletti kiállásunkat.

Süli Árpád II. mat. fiz.

A lap természetesen nem vállalja be, hogy mi ennek az oka. A jugoszláv ifjúság lapja Tito-Rankovics eszköze és hangos szóval propagálja „az amerikai életformát”.

A jugoszláv ifjúság szabotálja a részvételt az úgynevezett kulcsépitkezéseknél, amely alatt katonai építkezéseket kell érteni.

Minden terror és megfélemlítés ellenére a másodéves orvoshallgatóknak csupán két százalékát sikerült mozgósítani ezekre a hadmunkálatokra.

Illegális szervezetek vezetése alatt a jugoszláv ifjúság nyílt harcot is folytat Tito-Rankovics rendszer ellen. A hivatalos Tanjug hírszolgálati iroda nemrég közölte, hogy a belgrádi megyei bíróság négy egyetemi hallgatót ellen hozott ítéletet, akik a „Tájékoztató” Iroda céljainak szolgálatában szervezettel létszították. A diákokat 7—9 évig terjedő börtönnel sújtották.

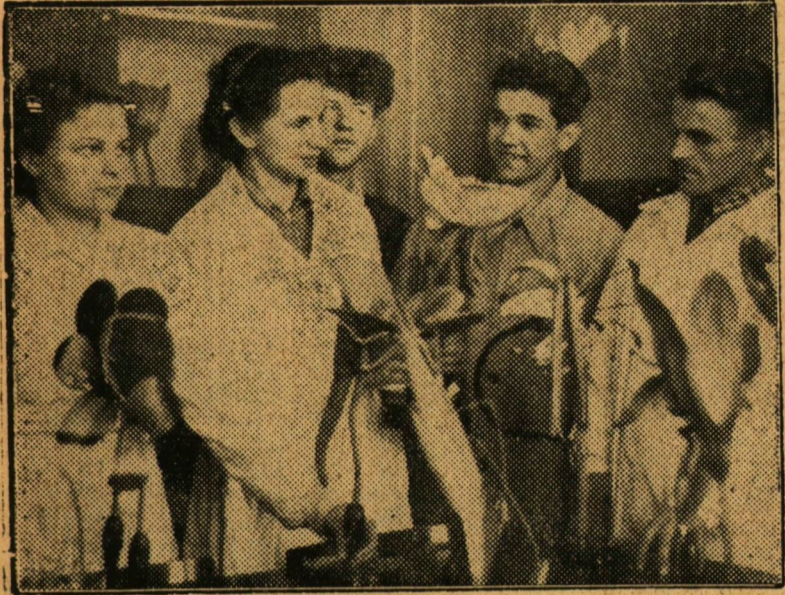
A titóisták rettegnek, mert a jugoszláv ifjúság napról-napra tevékenyebben kapcsolódik be a jugoszláv nép felszabadításáért folytatott harcba.

Biológusképzés a Pedagógiai Főiskolán

A Főiskola gazdasági kertjében — az alsóvárosi temető tözsomzedságában — a tavaszi napsütésben 15—20 fiatal szorgalmas talajmunkát végez. Dr. Kiss István főisk. tanár-vezető tanár irányításával a biológus hallgatók egyik állami csoportja dolgozik éppen. Kísérletet végeznek szabadföldi kísérletek folynak itt. Burgonya-paradicsom vegetatív hibridizálása szerepel teendőik között. Öröklésani kísérleteket folytatnak kukoricafajtákkal, különböző gabonafélékkel jarovizációs kísérleteket végeznek. E tanulmányokban — csodaszép elvek szerepelnek: a fejlődési

korlati elsajátítása

Ez a korszerű célkitűzés, tette szükségessé, hogy az elmélet és gyakorlat egysége a főiskolai oktatásban is a legteljesebben érvényesüljön. Tematikáink arra lörekszenek, hogy az oktatás minden részletét kapcsolják össze a gyakorlati élettel, érvényesítsék az agrobiológiai vonatkozásokat. Oktatásunkban rámutatunk a szovjet biológiai tudományok legjellegzetesebb vonására, az élő természet átalakító tevékenységére. Hiszen a mi terveinkben ugyanazok a fejlődési

A. Növényteni Tanszék tanársegéde, Sipka Ferencné elvtársnő beszélget a hallgatókkal

portokra oszva — részveszt a száznál több főiskolai biológiai-szakos hallgató, a három oktatásvezető és a hivatalság.

Igen érdekes a gyapot hőkezelés-kísérleti természetese.

A hallgatók nemcsak elméleti órákon hallanak mindezekről, hanem a kísérleteket maguk végzik. Megkérdezzük Kiss István professzort a munkáról, hiszen — tudunkkal — azelőtt nem folytak ilyen gyakorlati munkák.

— A megváltozott viszonyok és követelmények megváltozott munkairányítást követelnek. Abból kellett kiindulnunk, hogy mi a Pedagógiai Főiskola feladata — mondta Kiss elvtárs. — Nekünk az általános iskolák számára szakmai, módszertani szempontból jó nevelőket kell képezni, akik a marxizmus-leninizmus elméletével felvértezve majdan nevelői munkájukban a szocializmus építésén fáradoznak. A főiskolai biológiai oktatásnak tehát ki kell elégítenie elsősorban az általános iskolák természetrajztanításának igényeit. Tantervünk azt kívánja: „A szocialista mezőgazdaság szempontjából fontos növény- és állatfajok megismerése. A legfontosabb termesztési, illetve tenyésztési eljárások gyala-

lörvényszerűségei megállapítása alapján irányítani a fejlődési folyamatokat. Foglalkozunk a Főiskolán az ötéves terv agronómiai célkitűzéseivel, megismertjük a hazai micurin biológia eddigi eredményeit, további feladatait.

Elbeszélgetünk a hallgatókkal. Elmondják, hogy

az idei tanévben nagyszabású kirándulás keretében két kiemelkedő magyar kísérleti élitemet, az Akadémia két gyönyörű intézetét látogattak meg.

A vácrátóti botanikus kertben a növények természetes környezetét volt módjukban megtekinteni és tanulmányozni, a martonvásáriban pedig a növényemesítés korszerű kérdéseiben nyertek eligazítást.

A növényteni tanszék — korábbi anyagai áldozataival — kibővült, mert a régi méreteiben már nem tudta teljesíteni nagy feladatait. Hallgatók és tanár jobb munkája vált így lehetővé. Kiss István és oktatásvezetője az Akadémia megbízásából a mikrobiológiai és hidrobiológiai problémák körében az alsóháradó növények termelési jelenségeivel foglalkozik. E meztisztelt megbízás is jó munkájuk dícsérete.

Somfai László

EGYETEMI ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉGÉNEK!

Azmal a kéressel fordulunk a szerkesztőséghez mi, III. éves orvostanhallgatók, hogy legyenek szívesebbek az egyetem ifjúságával közelemből, hogy nálunk vannak olyanok, akik az előadón való részvétel helyett szívesebben töltik el idejüket csevegve a lépcsőházban, vagy kényelmesen eszegetve a menzán.

Tessék elképzelni egy szép, tisztas tantermet. A tanteremben a professzor előadást tart, a padokban néhány ember ül, az ajtó nyitva van. Ugyanakkor az előcsarnokban Csétri Csaba, Boda László, Gila Mátyas, Dudás László, Bugyi Antal, Bertényi Kamilló, Fejes Miklós

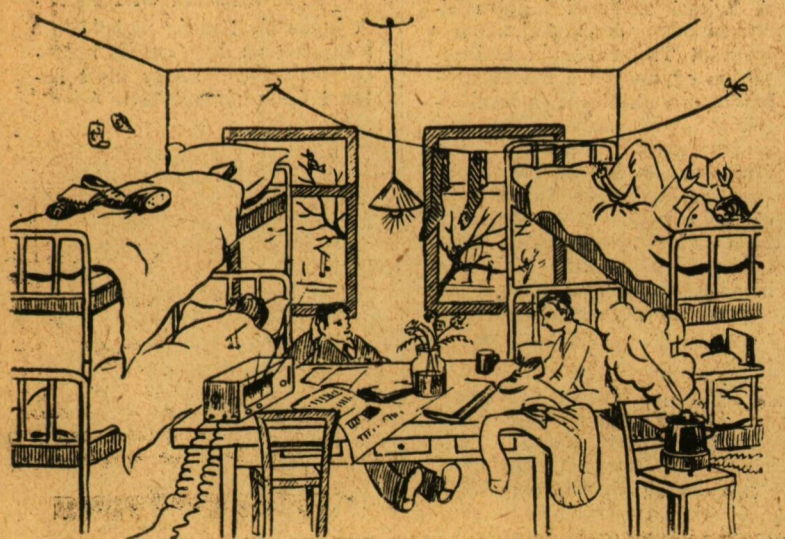
„hallgatja” és „figyeli” az előadást.

De van olyan is, aki arra hivatkozik, hogy mivel nem szokott reggelizni, megéhezvén, inkább elment ebédelni. Ilyen pl. Hamhaber Pál, Vukovics Lajos.

Mi, a III. évfolyam többsége nem értünk ezekkel az emberekkel egyet és ezen az úton fejezzük ki elítélésünket az olyan hallgatókkal szemben, akik az előadást a lépcsőházban hallgatják meg, vagy éppen ebédelés ürügye alatt az óráról meglépnek, távolmaradnak!

az orvosgyetem III. éves hallgatói

AMINEK NEM SZABAD LENNIE

Egyen szobák nemcsak a Sztálin-kőrúti Diákotthonban találhatók!

Aspiránsok a Szegedi Tudományegyetemen

A városunkban tartott május 3-i választási nagygyűlésen mondotta Révai elvtárs, hogy a második öt éves tervben Szeged városa Dél-magyarország kulturális és tudományos központjává válik.

Tudományos életünk és ezen belül Szeged tudományos élete — tovább fejlődésének egyik alapvető kérdése a káderutánpótlás. Ennek a káderutánpótlásnak egyik útja az aspiránsképzés, ami egyetemünkön már jelenleg is komoly mértékben folyik. A Szegedi Tudományegyetemen jelenleg 14 aspiráns működik a legkiválóbb akadémikusok irányítása alatt. Munkájukat a legszigorúbb tervszerűséggel végzik. A 3 évig tartó aspirantúra elején kidolgoznak egy háromméves átfogó és egy fél éves részletes munkatervet, majd minden fél év végén újabb fél éves munkatervet készítenek és ezek elvégzéséről vizsgákon, illetve az Akadémiának küldött jelentéseikben beszámolnak. A munkaterv lényegében 3 területre terjed ki: szakmai, ideológiai és nyelvi (elsősorban orosz nyelvi) tanulmányokra. Míg az első év súlypontját az elméleti tanulmányok képezik, ez a kandidátusi elővizsga letele után fokozatosan a kísérleti munka felé tolódik el. Az aspiráns témáját aspiránsvezetőjével történő megbeszélés alapján maga választja ki, lehetőleg olyan területről, ami népgazdaságunk egy-egy fontos szektorával, vagy a tudomány elvi kérdéseivel van kapcsolatban. Csak néhány példát említek igazolására: a Kísérleti Fizikai Intézetben Budo Ágoston professzor vezetése alatt dolgozó aspiránsok Kecskeméti István és Szőlősi László molekula fizikával, ezen belül szerves molekulák lumineszcenciájával foglalkoznak. Bőszörményi Ernő elvtárs a Belklinikán az izületi gyulladás kérdését vizsgálja. A szerves kémiaán dolgozó aspiránsok szilárd anyagok explóziószerű bomlásával kísérleteznek.

Rendkívül fontos az aspiránsok tudományos munkája szempontjából szervezett ideológiai és orosz nyelvi képzésük. A Párttörténet és marxista filozófia tanulmányozása nemcsak politikai öntudatukat fokozza, de egyúttal szakmai munkájukban való tájékozódásukat is elősegíti. Orosz nyelvi oktatásuk pedig lehetővé teszi, hogy második, harmadik év végére nehézség nélkül, eredetiben forgassák az élenjáró szovjet tudósok munkáját. Itt kell megemlíteni az aspiránsok orosz nyelvi oktatását végző elvtársak — így Halász Előd — lelkiismeretes munkáját.

Magától értetődő, hogy mint minden új intézménynél, az aspiránsképzésnél is sok a nehézség. Ezek azonban a növekvés nehézségei. Előrehaladásunk azonban éppen a nehézségek legyőzésében áll. Legnagyobb problémát a bürokratikus ügykezelés okozza, amitől a Tudományos Minősítő Bizottság hivatalnokai sem mentesek. Csak néhány példát említek erre. Igen nehézkesen és csak hosszú időt igénybevéve „hivataltársok” útján lehet elintézni az aspiránsok dologi költségvetését: még mindig nem rendeződött az aspiránsok mellé járó laboránsok kérdése (nincs, aki felelős lenne ennek a kérdésnek az elintézéséért).

A Szegedi Egyetem és Főiskola Pártbizottsága rendszeresen foglalkozik az aspiránsokkal, megfigyálja velük problémáikat. Ugyanakkor azonban meg kell mondani, hogy az aspiránsok nem érik eléggé a kritika fegyverével, nem tájékozottak a Pártbizottság által összehívott megbeszéléseken, pedig ez a kritika sokszor segíti a felsőbb állami szerveknek, a Pártbizottságnak és maguknak az aspiránsoknak munkáját is.

Mindent összevéve, aspiránsaink előtt ragyogó perspektívák állanak. A Magyar Függetlenségi Népfront választási felhívásában olvashatunk második öt éves tervünk, a béke és a munka, a jólét és a felemelkedés tervének tervlátat. Ennek a tervnek végrehajtásában az aspiránsokra komoly feladatok várnak. Az aspiránsok tudják és érzik, mivel tartoznak dolgozó népünknek, szocializmus építő demokrációnknak, tudják és érzik, hogy május 17-én lezárult szavazataikkal saját felemelkedésükre is szavaznak.

Gál Dezső.

SZEGEDI EGYETEM

A Szegedi Tudományegyetem, Orvosgyetem és Pedagógiai Főiskola lapja Felelős szerkesztő: Tury Géza Kiadja: az MDP-Egyetemi és Főiskolai Pártbizottsága, a Tudományegyetem rektora, az Orvosgyetem dékánja, a Főiskola igazgatója, a DISZ és a Szakszervezetek Telefon: 34-54

Ceongrádmegyei Nyomdaipari V. Szeged, 1986.

Felelős vezető: Vincze György

Sport

A III.—IV. évesek elhanyagolják az MHK próbákat

Felsobb évesek elpuhultak, kényelmesebbek, félnek egy kis erőfeszítéstől, főleg az állóképességet igénylő próbáktól (1000—3000 m). Kényelemszeretet és elpuhultság nem lehet jellemzője a szocialista embernek, erőfeszítés nélkül, akarás nélkül nincs építés és nincs előrehaladás. Az MHK próbák letelevel bizonyára beifjúsgunk, hogy méltó akar lenni a kommunizmus építő „parancsnoki kar” elnevezésre. Vegyünk példát a biológia-kémia III., a fiz.-mat. IV., az orvos III. évfolyamtól, akik teljesítették a próbát, ill. 1-2 próbájuk hiányzik.

Labdarúgás: Haladás—Szeged 5:1, Intézet bajnokságok: Szerves Kémia—Jogászok 1:0; Bölcsészek—Szervetlen Kémia 2:1, Jogászok—GH 5:1; Orvos-elmélet—Főiskola 1:0; Bölcsészek—Szerves Kémia 1:1. Kari bajnokságok: Jogi Kar—TTK 3:1; a vereség ellenére is a tavaszi bajnok jobb gólaránnyal a TTK.

Atletika: Április 26-án az Egyetem és Ped. Főiskola csapaja páros ver-

senyt rendezett a Kiskunfélegyházi Vasasnál. Az egyéni csapatversenyben a Haladás győzött, 100 m: 1. Könyves (Főiskola) 11:8; 2. Tóth L. (Bölcsész) 11:9; 400 m: Mózes (Főiskola) 53:2; 1500 m: Fejes (Főiskola) 4:40.8. Magasugrás: Tóth (Bölcsész) 170. Távolugrás 1. Fidler (Főiskola) 634; 2. Tóth (Bölcsész) 615. Súlylökés: 2. Fülöp (Főiskola) 45.75; 2. Czapp (Orvos) 44:65. Debrecenben I. osztályú országos versenyen 5000 m-es győzelmesen 2. Abraham (Orvos) 26:08.

Birkózás: A Haladás országos bajnokságra készülő birkózóinak közül a szovjet országos versenyen Gröber (Jogász) I., Ladóczky TTK II. helyezést ért el. Szeged város bajnokságán pedig Vereb Dér (TTK) bajnokságot nyert.

Vívás: Országos Haladás férfi torna bajnokságon 6. Kaszai (Orvos), 9. Philipp (TTK) Női tör. 4. Juhász R. (TTK); 8. Eiben E. (gyógyász) halmatát.)

A kari kultúr munka további fellendítéséért

A 1962/63. tanév második felében örvendetes kezdeményezések történtek a szegedi egyetemeken az eddig csak többnyire öletszerűen és időszakosan folyó kultúr munka megújításáért.

A Központi Kultúr bizottság a Pártbizottság támogatásával kapcsolatot teremtett az egyes karok kultúr munkáival és karonként megalakultak a Kultúr bizottságok,

melyek a szétszórta erőket összefogva egységesen irányítják a karokon folyó kultúr munkát.

A létrejött Kultúr bizottságoknak az a feladata, hogy az egyes tömegszervezeti kezdeményezéseket összehangolja, a bátorítalan — sokszor elszigetelődésükben komoly eredményt felmutatni nem tudó — akciószerű rendszeres kultúr munkává fejlessze, a kultúr munka jellegét megváltoztassa.

A Kultúr bizottságok a már működő csoportok megerősítésén, színvonalának emelésén kívül elsősorban tekintenek feladatuknak az egyetemi hallgatók és dolgozók hazafias helytállásra, proletár-internacionalizmusra, a művészeti alkotások iránti érdeklődésre nevelését, általános műveltségüknek fokozását és segít-

sék elő — ahol csak mód van rá — a hallgatók, dolgozók esetleges önálló művészi öntevékenységét.

Ennek a célkitűzésnek a megvalósításához nem elegendő csupán a kisebb-nagyobb együttesek. A Kari Kultúr bizottságok használják fel okvetlenül a negyedévenként és hallgatónként rendelkezésükre álló 10 forintot a hallgatók kedvezményes színházlátogatásának biztosítására. Vegyék számba, hogy mennyire elkel a humán karokon egy-egy természettudományos kiállítás megtekintése, vagy vetítéssel összekapcsolt természettudományos előadás. Természetesen ez érvényes a természettudományi karok viszonylatában az irodalomra, történelmre. Mindkét csoportba tartozók számára egyaránt hasznos a művészi zenealkotásokkal való megismerkedés hangversenyeken és lemezeken.

Itt csak néhány példát említek, de már ezek is égető problémákat érintik hallgatóink általános műveltségének.

Teremtsek meg a Kari Kultúr bizottságok azokat a kereteket és háttérakat, melyek alapján a következő tanévben feladataikhoz méltó munkát végezhetnek.

Nacsády József

Leplezzük le az egyetemünkön meglapuló ellenséget

„Harcolunk a joggal a békéért, a népek jobb jövőjéért, a szocializmusért” — ezzel a rövid és tömör jelmondattal fejezik ki a Jogi Kar hallgatói élethivatásukat és kemény elhatározásukat, hogy tanulmányaikat befejezve, hogyan kívánják résztvenni abban a harcban, amelyet pártunk vezetésével az egész dolgozó magyar nép vív ragyogó jövője érdekében. E célkitűzés érdekében lelkesedéssel és lendülettel végzik tanulmányi munkájukat, hogy majd az egyetemről kikérülve, mint kiválóan képzelt, a néphez hű szakemberek szolgálják szocializmus építő hazájukat. Ezek a fiatalok tisztában vannak azzal, hogy a jog és a fegyver az ellenség elleni küzdelemben és a szocializmus felépítéséért vívott harcban. De tisztában van a jognak ezzel a szerepével az ellenség is. Fel is használ ezért minden alkalmat arra, hogy az egyetemre beforakodja és azt elvegyezze, mint szakképzett igazsá a nép ellen fordítsa ezt a fegyvert, és saját osztályérdekeinek megfelelően akadályozza vele a szocializmus építését. Az állami szervek éberségét kijátszva, a Jogi Karra is sikerült beforakodnia és ott hosszú ideig megbújnia az ellenségnek. Nem rajta mult, de nem is az állami szervek, hanem a pártszervezet éberségén és a hallgatók öntudatán, hogy leleplezödték. Lakatos László több, mint 3 éven keresztül úgy tündette fel magát az egyetemen, mint aki vagyonlan értelmeségi szülök gyermeke, mint aki nek meg a dédszülei is teljesen vagyonlan proletárok voltak. Ahogy önéletrajzában írja: „úgy szüleim, mint nagyszüleim, sőt dédszüleim is teljesen vagyonlanok voltak, s mindig a dolgozók köréhez tartoztak... s így életük végéig nehezen végzett testi munkával kellett saját magukat és családjukat fenntartani.” Ezzel szemben családja a felszabadulás előtt rendszeresen 21 állandó csebel, 10—15 napszámot, 38 aratmunkást és 2 szolgálatot szákmányolt ki 400 holdas birtokán.

Palásti Sándor az ellenségre jellemző módszerekkel nem átalot magát olyan középparaszt gyermekként feltüntetni, aki „belátva, hogy érdeke úgy kívánja és hallgatván az én meggyőződésemre”, természetesen lépést becsalódjával együtt. Ugyanakkor Palásti Sándor apja 100 hold földön gazdálkodott, ahol éhbérről dolgoztatta eselédjeit és mint a legbrutálisabb közönségi bíróját, a brutálisabb módon viselkedett a munkásokkal szemben.

De Lakatos László és Palásti Sándor nemcsak, hogy lebagadták osztályidegen, kulák múltukat, hanem még becseltem módon magas ösztöndíjat, menzát és — Lakatos még kollégiumi ellátást is — élvezve, csalták a nép államát, a dolgozó népet. Ezek után nyilván sékelt előtt sem kétség, hogy Lakatos László 400 holdas volt úri birtokosnak vagy Palásti Sándor 100 holdas kulák fia a minisztériumokba, a tanácsokhoz, vagy a bíróságokhoz bekerülve nem a népi demokrácia érdekében, nem a szocializmus építéséért fognak dolgozni, hanem a nép ellen használnák fel tudásukat.

Az ő esetük is világosan bizonyítja Sztálin elvtárs tanításának mély igazságát, hogy „az olyan szöbész... hogy a kulák nem rosszabb a városi kapitalistánál, hogy a kulák semmivel sem nagyobb veszedelem, mint a városi kapitalista, hogy ennek következtében nincs mit tartanunk a kulákságtól — az ilyen szöbész üres, liberális fecsegés, amely elaltatja a munkásosztályt és a parasztság döntő tömegeinek éberségét.”

Lakatos és Palásti ellen a fegyverrel eljárás megindult és semmi kétség, hogy állami szerveink az éberség terén elkövetett hibájukat kijavítva, a Jogi Kar becsületes hallgatóinak és dolgozóinak megelégedésére, méltó büntetésben részesítik ezeket az elemeket, szem előtt tartva, hogy osztályellenségnek nincs helye az egyetemen.

Töröcsik Gábor